

Entre tots ho farem

“23 de març del 2074, feina feta, tot ha sortit com havíem planejat”; aquesta és la última línia del quadern del meu pare. Ell va morir fa tres dies, i me'l va deixar com a herència. Però no és això el que us vull explicar, no us inflaré el cap amb les estrambòtiques aventures que ha viscut de jove (que la veritat sigui dita, en van ser unes quantes), avui no, potser un altre dia. El que us vull explicar avui és un fet més recent, farà cosa d'un parell de mesos o tres enrere. Us vull advertir però, que tot el que us explicaré, ho diu al quadern, jo no me'n he inventat res, si hi ha algun fet que no és real, o està modificat no és culpa meva, jo només explico el que he llegit. Així doncs comencem...

Com ja he comentat abans, fa cosa de tres mesos aproximadament, el meu pare i els seus companys de la universitat de tecnologies es van reunir per a recordar vells temps. Feia setanta anys que no es veien! Així que s'hi van estar força estona xerrant de tot el que havien fet durant aquells anys. Al final de la vetllada, va sorgir el tema de la poca vida social que tenen els joves d'avui en dia, que s'hi hauria de fer alguna cosa. Un d'ells, el que de sempre havia sigut el més emprenedor de tots va dir: “I per què no ho fem? Per què no pensem alguna cosa per a desenganxar a aquests marrecs de les seves joguines d'alta tecnologia?”.

Tenia raó, perquè no ho feien? Entre tots van treure moltíssimes idees, algunes més bones que d'altres, però al cap i a la fi, eren idees. La del meu pare però, va ser la que va formar més rebombori: crear una aplicació, que des de el primer moment enganxés i que al cap d'un temps, introduís un virus que deixés les xarxes socials i programes de missatgeria instantània bloquejades. Al intentar entrar-hi, en comptes de la pantalla d'inici, la gent s'hi trobaria una motivació: Anima't, existeix una manera de socialitzar

molt millor, i de franc! Se'n diu dialogar cara a cara. Atentament: uns anònims que encara tenen fe en la humanitat.

Així dons ho van fer, dues o tres persones del grup, havien fet recentment algun que altre curset d'informàtica avançada, per actualitzar-se, així que no van necessitar d'altres persones per ajudar a crear el seu projecte.

Van quedar els dies posteriors a la quedada, quatre en total. En qüestió d'uns quants clics amb el ratolí ho van tenir tot enllestit. Per poder posar a la xarxa la seva aplicació, necessitaven un nom, i segurament va ser en això en el que van tardar més, en decidir com es farien dir. Una veu poc sentida pels membres del grup va proposar: "Entre tots ho farem". A la gent li va agradar la idea, així que van omplir l'última casella que els hi mancava per completar.

Dues setmanes més tard es van començar a veure bars i parcs plens de gent, parlant i rient. Era un goig de veure, la veritat és que van fer una bona feina, el meu pare i els seus companys.

Ara tots ells són al seu funeral, plorant-li, dient, "era un bon home", "no mereixia morir", ells el recordaran així, com un bon home, jo el recordaré com la persona que va salvar a la humanitat de caure en un cercle tancat, sense sortida, monòton i avorrit, el recordaré com el meu heroi.

Ana Maria Plaza- 3r B